

kusere på det, der skal i tabellerne, nemlig karaktererne, og det kan nemt føre til, at man fokuserer på snæver indlæring, udenadslære, der giver pote ved de prøver og test, som karaktererne oftest gives på baggrund af. Og den reelt faglige indlæring af viden, af redskaber til at søge viden, vil blive sat i skyggen. Uddannelsessystemet bliver ringere med alle regeringens tal og tabeller.

Hvis der skulle være uddannelsesinstitutioner, som ikke gør deres arbejde ordentligt, som ikke fungerer, som de skal, kan det jo ikke være de enkelte brugere, der skal gennemtrawle og gennemskue hjemmesider og tabeller og værdigrundlag osv. Så må det være en opgave for Undervisningsministeriet at retlede og gribe ind.

Nu skal man jo ikke altid være negativ, og Enhedslisten vil da gerne rose undervisningsministeren for at erkende, at hun har taget grundigt fejl. Da regeringen for lidt over 2 år siden gennemførte sin første lov om åbenhed og gennemsigtighed, blev der udelukkende fokuseret på karakterer i folkeskolen. Ministeren erkender nu åbent, at karakterer i sig selv ikke siger særlig meget om en skole, men derimod en masse om forældrenes akademiske baggrund eller mangel på samme.

Det er beklageligt, at ministeren og regeringen ikke fører selverkendelsen helt ud i livet og dropper tanken. I stedet indfører man nu den her såkaldte skolescore, der skal fortælle, hvordan skolen er placeret ud fra sociale kriterier. Det lyder jo meget tilforladeligt, men i virkeligheden kan denne skolescore jo bruges til endnu mere effektivt at lave A- og B-skoler, placere skoler med ressourcetsvage elever og forældre som skoler, som de stærke vil gå langt uden om.

Samtidig vil der jo blive en masse administrativt arbejde på alle landets uddannelsessteder med det her forslag, nogle ressourcer, der ellers kunne bruges på det, det hele burde handle om.

Enhedslisten finder, at dette lovforslag udbygger en dårlig og skadelig tendens, det vil gøre uddannelsessystemet ringere, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, fru Bodil Kornbek.

Bodil Kornbek (KD):

Vi har jo haft denne her diskussion før.

Man kunne stille sig selv det spørgsmål: Bidrager øget åbenhed og gennemsigtighed til bedre uddannelser, og i så fald hvordan?

Kristendemokraterne stemte i 2002 imod loven om gennemsigtighed og åbenhed i uddannelserne, fordi vi var af den overbevisning, at vi ikke opnår bedre kvalitet ved bare at lægge karakterer og evalueringer ud på nettet.

Nu skal vi så gøre mere af det samme. Egentlig synes jeg, at jeg står i et dilemma, for jeg er naturligvis ikke imod i et demokratisk og frit land at støtte et lovforslag, der gerne vil øge gennemsigtigheden og åbenheden i den offentlige sektor.

Jeg mener, at der er noget værdifuldt i at kunne formidle noget omkring den uddannelsesinstitution, man er en del af. Man bør selvfølgelig offentliggøre: Hvad er uddannelsesinstitutionens indhold? Hvordan formidler vi de her ting? Hvad er det pædagogiske udgangspunkt? Hvilke indsatsområder har vi? Hvordan flytter vi elever og studerende fra ét sted til et andet? Hvordan vil læringen foregå lige på vores sted? Det er vigtige informationer til at vurdere: Hvad er det, vi får lige præcis på denne skole, på denne institution?

Men i det her forslag er det ikke den form for oplysninger. Her er det jo oplysninger om elevernes og de studerendes fuldførelsestid, frafald, overgangsfrekvens til beskæftigelse osv. osv. Og man må spørge, om det reelt fører til åbenhed, fører til uddannelsesudvikling, skoleudvikling?

KL 11.05

Det er selvfølgelig vigtigt, at institutionerne forholder sig til de her ting, men det ville vel egentlig være mere direkte og åbent at komme med – og måske også at gå bag alle de her tal – en beskrivelse af, hvad man egentlig gør for at reducere fuldførelsestiden, at man overholder de rammer, der er. Eller hvad man gør for at følge op på frafald. Hvad gør man for at støtte de studerende? Hvordan griber man det an? Der er mange måder, man kan være åben og gennemsigtig på.

Om vi får mere kvalitet, om vi får skoleudvikling på denne her måde, ja, det bliver der selvfølgelig ikke argumenteret for i lovforslaget, der jo egentlig bygger på antagelser og formodninger, og det er jo lidt svært at operere med. Men jeg mener, at offentliggørelse af karakterer uundgåeligt medfører rangordning. Erfaringerne fra andre lande er jo netop, at rangordning af skoler ofte har en negativ konsekvens for skoleudviklingen, fordi de lavest rangerede skoler næsten uundgåeligt risikerer at komme ind i en ond cirkel.